

**ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?  
Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT**

**2. L'Església, poble de Déu que surt a anunciar l'Evangeli**

**2.7. La conversió pastoral de tot el poble de Déu**

Aquest nou context demana, en primer lloc, i per part dels preveres, una actitud espiritual i eclesial renovada, allunyada de formes clericals i de manteniment de poder, que sigui conscient de les necessitats pastorals que té una Església que surt en missió per comunicar l'Evangeli, en comptes de quedar-se replegada en ella mateixa. Naturalment, es dibuixa una manera nova de viure el ministeri ordenat, menys pendent de l'autoafirmació i més disposada a acollir els reptes missioners i sinodals del moment present, en el marc de la fraternitat cristiana, que és el cor de la comunitat cristiana (vegeu Primera carta de Pere 2,17; 5,9).

D'altra banda, per part de tots, preveres i laics, consagrats i consagrades, el nou context demana una inajornable conversió pastoral que, el Papa Francesc descriu així: «Somio una opció missionera capaç de transformar-ho tot, per tal que els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial es converteixi en una via adequada per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació» (*Evangelii gaudium* 27). És necessària, en aquest sentit, la formació de preveres i laics, acompanyada, com assenyala el Papa Francesc, «d'un aprofundiment del nostre amor i un testimoniatge més clar de l'Evangeli» (*Evangelii gaudium* 121). Tan sols així es podran formar els equips pastorals que hem esmentat. De fet, el discerniment dels signes dels temps i el diàleg amb el món formen part de la pregunta sobre la voluntat de Déu a cada moment de la història humana, tal com queda expressada en la seva Paraula, tant en l'Antic Testament com en l'Evangeli del Crist. Una Església que comunica l'Evangeli fa atractiva la Paraula i l'ofereix, com a tresor, a la humanitat sencera. I en aquest diàleg amb el món hem de tenir presents les paraules de sant Pau VI: «No hi ha evangelització veritable mentre no s'anuncii el nom, la doctrina, la vida, les promeses, el regne, el misteri de Jesús de Natzaret, Fill de Déu» (*Evangelii nuntiandi*, 22).■ (continuarà)

**Diumenge, 8 d'agost de 2021. Núm. 611**

*DIUMENGE XIX (B)*

***QUI MENJA AQUEST PA VIURÀ PER SEMPRE***

**E**n aquests diumenges anem llegint el sermó del pa de vida. En el text d'avui l'evangelista sant Joan comença a descriure el que serà recurrent en tot el seu evangeli: el conflicte entre Jesús i els jueus.

Jesús anuncia que ell és el pa baixat del cel i els jueus murmuraven recordant els orígens humils de Jesús de Natzaret.

Heus aquí una primera afirmació de l'evangeli d'avui que cal retenir: “Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el Pare que m'ha enviat”. La fe es ja un do de Déu que cal acollir i demanar. Cal deixar-se instruir per Déu.

I una segona afirmació: “els qui creuen tenen vida eterna”. Jesús promet als qui creuen en ell la vida eterna. Per això no ens ha d'estranyar la repetició constant en aquest capítol sisè de sant Joan que “qui menja aquest pa viurà per sempre”.

L'àpat eucarístic –prefigurat en el manà que baixà del cel en la peregrinació hebrea pel desert de l'Èxode– és el veritable manà que davalla del cel per donar vida eterna.

La travessa del desert que van fer els israelites fugint de l'esclavitud d'Egipte, on Déu els sostenia amb l'aliment del manà, és signe i figura de la vida terrenal, on som alimentats i sostinguts en la nostra esperança de vida sense fi pel pa eucarístic que prenem en la comunió.

I encara, remaquem l'afirmació final de l'evangeli d'avui: El pa que jo donaré és la meua carn: perquè doni vida al món”

Jesús mateix és el pa que dona la vida. Pot sorprendre aquesta afirmació, però estem tan acostumats a sentir-la que no ens causa cap

sorpresa. Jesús es dona ell mateix, la seva carn, com a menjar. Ell que ha mort i ha ressuscitat és l'únic que pot donar vida veritable i eterna als nostres cossos mortals.

Toquem el nucli de la nostra fe. El nostre Déu ens ha creat per a la vida i no per a la mort. I si les obres del mal ens porten a la mort inevitable, les obres del Déu de la vida ens fan recuperar el paradís perdut: Som cridats a la vida, i a una vida eterna. Aquest és el veritable Evangeli (Bona Nova) que ens cal creure, viure i anunciar.

Per això en l'oració d'aquest diumenge hem demanat al nostre Déu, a qui gosem invocar com a Pare –tal com el Crist ens ha ensenyat–, que ens faci mereixedors d'entrar un dia en l'heretatge promès.

Elies, en la primera lectura, se sentia extenuat i sense forces, cansat de caminar, però gràcies a l'aliment que Déu per mitjà del seu àngel li proporciona, torna a emprendre el camí fins a la muntanya de l'Horeb.

També nosaltres un diumenge més, alimentats amb la paraula de Déu i el pa de la vida refem les forces per continuar creient, pregant i estimant.■

\*\*\*\*\*

### L'ASSUMPCIÓ DE LA BENAURADA VERGE MARIA

«Finalment la Verge Immaculada que havia estat preservada de qualsevol taca del pecat original, acabat el curs de la vida terrenal, fou emportada amb cos i ànima vers la glòria del cel i exaltada per Déu en qualitat de Reina de l'univers, perquè tingués una més plena semblança amb el seu Fill, Senyor de senyors i vencedor del pecat i de la mort» (LG. 59). L'Assumpció de la Mare de Déu és una participació singular a la Resurrecció del seu Fill i una anticipació de la resurrecció dels altres cristians: «A l'hora de l'infantament heu guardat la virginitat; a l'hora de la dormició no heu deixat el món, oh Mare de Déu! Us heu unit a la font de la Vida, vós que heu concebut el Déu vivent i que, amb les vostres pregàries, deslliurareu les nostres ànimes de la mort» (Litúrgia bizantina, Tropari de la festa de la Dormició, el 15 d'agost).

**CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n, 966**

### HORARI DE MISSES

#### BASÍLICA SANT FELIU

**Vigílies: 18'30.**

**Festius: 12'00 i 18'30.**

**Feiners: 18'30**

#### MONESTIR SANT DANIEL

**Festius: 9'30.**

**Feiners: 8'30** (*Celebració de la Paraula*)

### MISSES ENCOMANADES

**Dissabte, 7:** 18,30: Difunts Hospitalitat de Lourdes  
**Diumenge, 8:** 12,00: Agustí Corominas Xargay (6è aniversari).  
18,30: Manuel Badia Llongarriu  
**Dilluns, 9:** 18'30: Família Figueras Xifra  
**Dimarts, 10:** 18,30: Josefina Cané Pallí  
**Dimecres, 11:** 18,30: A Santa Clara  
**Dijous, 12:** 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí  
**Divendres, 13:** 18,30: Maria Noguer Torrent  
**Dissabte, 14:** 18,30: Maria Pont  
**Diumenge, 15:** 12,00: Tomàs Camós i Clara Alsina  
18,30: Pel poble

\*\*\*\*\*

### CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

### DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

### HA REBUT EL BAPTISME

Alison-Victoria Galo Ortiz

### MISSA PELS DIFUNTS DE L'HOSPITALITAT

Avui, dissabte 7 d'agost, a les 18,30 celebrarem la Missa pels difunts de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat de Girona i els seus familiars.

Presidirà l'Eucaristia el nostre Bisbe Francesc.